

พฤติกรรมของโครงสร้างระบบผนังคอมโพสิตแบบผสมภายใต้แรงดัดและแรงตามแนวแกน

ทงศักดิ์ อิ่มใจ* และ จิราวัฒน์ พุ่มเกษร

หน่วยวิจัยนวัตกรรมการก่อสร้าง คณะวิศวกรรมศาสตร์และสถาปัตยกรรมศาสตร์ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก

* ผู้นิพนธ์ประสานงาน โทรศัพท์ 08-6146-2510 อีเมล: thanongsak_im@rmutto.ac.th DOI: 10.14416/j.kmutnb.2018.05.002

รับเมื่อ 7 มกราคม 2561 ตอรับเมื่อ 19 มีนาคม 2561 เผยแพร่ออนไลน์ 7 พฤษภาคม 2561

© 2018 King Mongkut's University of Technology North Bangkok. All Rights Reserved.

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้ศึกษาประสิทธิภาพการรับแรงภายใต้แรงกระทำร่วมคือแรงดัดตามแนวแกนและแรงดัดของระบบผนังคอมโพสิตแบบผสม พัฒนาออกที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก ผนังคอมโพสิตแบบผสมนี้ประกอบไปด้วยวัสดุประกบภายนอก (Sandwich Panel) เป็นไฟเบอร์ซีเมนต์บอร์ด และแกนกลาง (Core Material) ซึ่งเป็นคอนกรีตผสมเม็ดโฟมโพรียูรีเทน (Expandable Polystyrene; EPS) ภายในจัดเรียงเป็นต่อเนื่องเป็นลักษณะวาฟเฟิล การทดสอบประสิทธิภาพของการรับแรงเพื่อศึกษาพฤติกรรมของโครงสร้างของผนังต้นแบบภายใต้แรงกระทำร่วมตามแนวแกนและแรงดัด จำนวน 16 ตัวอย่าง มีความหนา 100 มิลลิเมตร แบ่งออกเป็น สองชนิด คือ Type A คือไม่มีโครงเหล็กเป็นแกนกลาง และ Type B มีโครงเหล็กกริดเย็น C75x45 เป็นแกนกลาง พบว่าค่าการแอ่นตัวของผนัง ชนิด Type A มีค่าสูงกว่าชนิด Type B เมื่อพิจารณาที่ค่าน้ำหนัก P_2 เท่ากัน เนื่องจากผนังชนิด Type B มีเหล็กกริดเย็นอยู่บริเวณแกนกลาง จึงมีค่า Stiffness สูงกว่าแบบชนิด Type A และค่าน้ำหนักที่วิบัติของผนังแบบ Type B มีค่าสูงกว่า Type A เมื่อทำการวิเคราะห์ค่าเฉลี่ยของน้ำหนักที่ภาวะใช้งาน (Serviceability Load) ของผนังทดสอบ Type A และ Type B มีค่าเท่ากับ 1.22 kN และ 2.04 kN ตามลำดับ (Type B คิดเป็น 1.2 เท่าของ Type A) จากผลการทดสอบผนังตัวอย่างภายใต้แรงกระทำร่วม คือ แรงดัดตามแนวแกนและแรงดัด และเปรียบเทียบค่าอัตราส่วนระหว่างค่าน้ำหนักในภาวะใช้งาน (Serviceability Load) ต่อกับค่าน้ำหนักสูงสุด (Ultimate Load) พบว่าค่าเฉลี่ย Serviceability Load/Load at Failure (%) ของตัวอย่างผนังทดสอบ ชนิด Type A และ Type B มีค่าเท่ากับร้อยละ 31.2 และ 36.7 ตามลำดับ ดังนั้นจึงพิจารณากำหนดตัวคูณลดกำลัง (ϕ) เท่ากับ 0.3 ในแผนภูมิปฏิสัมพันธ์ (P-M Interaction Diagram) ระหว่างแรงดัดตามแนวแกนและโมเมนต์ดัดของโครงสร้างผนังคอมโพสิตเพื่อให้ผลการวิเคราะห์และออกแบบเป็นไปในเชิงอนุรักษ์

คำสำคัญ: ระบบผนังแบบคอมโพสิตแบบผสม, ผนังรับแรง, ผนังแซนวิช, ผนังอินฟิลวอลล์, โฟมคอนกรีต, แผนภูมิปฏิสัมพันธ์

การอ้างอิงบทความ: ทงศักดิ์ อิ่มใจ และ จิราวัฒน์ พุ่มเกษร, “พฤติกรรมของโครงสร้างระบบผนังคอมโพสิตแบบผสมภายใต้แรงดัดและแรงตามแนวแกน,” วารสารวิชาการพระจอมเกล้าพระนครเหนือ, ปีที่ 28, ฉบับที่ 4, หน้า 777-787, ต.ค.-ธ.ค. 2561.

Behaviour of Structural Composite Hybrid Panels under Combined Bending and Axial Compression Loads

Thanongsak Imjai* and Jirawat Phumkesorn

Construction Innovation Research Unit (CIRU), Department of Civil Engineering, Rajamangala University of Technology Tawan-Ok, Bangkok, Thailand

* Corresponding Author, Tel. 08-6146-2510, E-mail: thanongsak_im@rmutto.ac.th DOI: 10.14416/j.kmutnb.2018.05.002

Received 7 January 2018; Accepted 19 March 2018; Published online: 7 May 2018

© 2018 King Mongkut's University of Technology North Bangkok. All Rights Reserved.

Abstract

This research deals with performance studies of load bearing hybrid composite walls under combined bending and axial compression loads developed at Rajamangala University of Technology Tawan-Ok. The hybrid composite wall consists of fiber cement board as a sandwich-board and light-weight foamed concrete mixed with Expandable Polystyrene foam (EPS) in waffle-arrangement as a core material. The testing programme includes sixteen structural composite panels and were tested under a combination of axial compression and flexural bending loads. Tested specimens were divided into two types; type A - without a steel skeleton and type B - with a cold-form C75×45 skeleton placed in the middle of the panel. Based on the test results, it was found that deflections of panels type A were higher than that of specimen type B due to the presence of a steel skeleton. The maximum failure loads of panel specimen type B exhibited higher loads than that of specimen type A. This is because the presence of cold-form steel in specimen type B caused a higher stiffness and thus a higher load bearing capacity. Moreover, it is also found that the serviceability loads of panel type A and type B are 1.22 kN and 2.04 kN, respectively. Based on the analysis of the test results, the P-M interaction diagram can be obtained by considering the reduction factor for the design procedure. For conservative design, the reduction factor (ϕ) = 0.3 is recommended by comparing the ratio between serviceability load and load at failure which are 31.2% and 36.7% for specimens type A and type B, respectively.

Keywords: Hybrid Wall, Load Bearing Wall, Sandwich Wall, Infill Wall, Foamed Concrete, Interaction Diagram

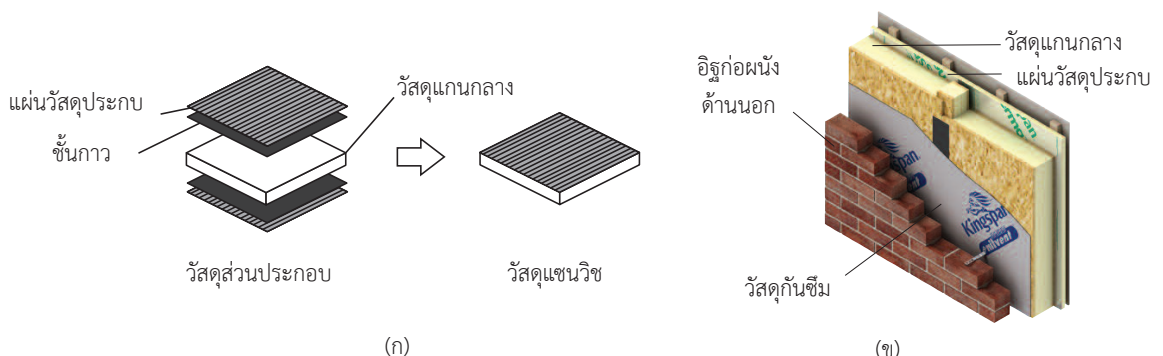
1. บทนำ

ปัจจุบันการใช้ระบบผนังคอมโพสิตในอุตสาหกรรมการก่อสร้าง เช่น อาคารสูง บ้านพักอาศัย หรือสำนักงาน สามารถทำได้อย่างรวดเร็ว จากเดิมที่เคยทำผนังด้วยการก่ออิฐฉาบปูนซึ่งต้องมีขั้นตอนและต้องรอรยะเวลานานกว่าผนังจะใช้งานได้ การพิจารณาเลือกระบบผนังในอุตสาหกรรมการก่อสร้างในปัจจุบัน ต้องคำนึงทั้งด้านคุณภาพของวัสดุผนังและระยะเวลาในการก่อสร้าง ซึ่งเหล่านี้จะถูกควบคุมด้วยการวิเคราะห์ต้นทุนในการก่อสร้างแต่ละประเภท [1], [2] ในการก่อสร้างอาคารในประเทศไทย การเลือกใช้ระบบผนังคอมโพสิตในการก่อสร้างอาคารจึงเป็นอีกทางเลือกหนึ่งที่สามารถลดระยะเวลาการก่อสร้างและได้วัสดุผนังที่สามารถควบคุมคุณภาพในทุกขั้นตอนการผลิตและการใช้งาน และระบบผนังคอมโพสิตยังสามารถช่วยป้องกันความร้อนเข้าสู่ตัวอาคารได้อย่างมีประสิทธิภาพ เมื่อเทียบกับระบบผนังก่อสร้างด้วยวัสดุแบบดั้งเดิม [3]

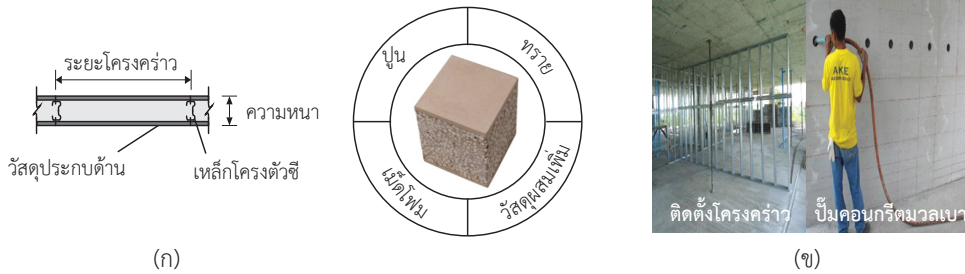
ระบบผนังคอมโพสิตแบบแซนวิช (Sandwich Insulated Panels) หรือเรียกว่า SIPs (รูปที่ 1) และระบบผนังหล่อในที่ (Infill Walls) (รูปที่ 2) ซึ่งระบบผนังคอมโพสิตทั้งสองประเภทมีขั้นตอนการติดตั้งต่างกัน และมีคุณสมบัติต่างกันตามวัสดุที่ใช้ ระบบผนัง SIPs มีคุณสมบัติการป้องกันไฟ การประหยัดพลังงาน มีน้ำหนักเบา ลดระยะเวลาในการก่อสร้าง คุณสมบัติเด่นของระบบผนังนี้คือ มีโครงสร้างเบาเนื่องจากแกนกลาง (Core Material) เป็นวัสดุที่มีหน่วยน้ำหนักเบา เช่น โฟม Expanded Polystyrene (EPS), Extruded

Polystyrene (XPS) หรือ Urethane Foam (PU) และแผ่นประกบภายนอก (Sandwich Material) ที่มีความแข็งแรงสูง ทำให้ระบบผนังคอมโพสิตประเภทนี้มีประสิทธิภาพถ่ายแรงโดยวัสดุยึดเหนี่ยวระหว่างวัสดุแกนกลางและแผ่นประกบภายนอก กล่าวคือแผ่นประกบจะรับแรงอัดและแรงดึง ส่วนแกนกลางจะรับแรงเฉือน (Composite Action) [4]–[8] อย่างไรก็ตาม ระบบผนังประเภท SIPs จะมีความสามารถในการรับแรงเฉือนต่ำกว่าระบบผนังคอมโพสิตประเภท Infill Walls เนื่องจากวัสดุแกนกลางของระบบผนัง Infill Walls นี้ใช้คอนกรีตผสมเม็ดโฟม ซึ่งมีผลจะทำให้ค่า Stiffness และความสามารถรับแรงเฉือนของผนังประเภทนี้สูงกว่า จากการศึกษาศึกษาโดย Thanongsak *et al.* [2], [9] พบว่าการใช้วัสดุแกนกลางเป็นคอนกรีตผสมเม็ดโฟมเพียงอย่างเดียวจะทำให้ผนังมีน้ำหนักสูงขึ้นใกล้เคียงกับระบบผนังบล็อกคอนกรีตมวลเบา และผลการศึกษาประสิทธิภาพด้านการป้องกันความร้อนต่ำกว่าระบบ SIPs เพราะระบบแกนกลางที่ใช้เป็นโฟม ประเภทโพรริยูรีเทน (EPS) แต่มีประสิทธิภาพสูงกว่าผนังก่อสร้างด้วยวัสดุแบบดั้งเดิม คือ ผนังดิน อิฐฉาบปูน บล็อกคอนกรีต และบล็อกคอนกรีตมวลเบา ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยที่ผ่านมาในการศึกษาพฤติกรรมการถ่ายเทความร้อนผ่านผนังวัสดุก่อสร้างของอาคารพักอาศัยในเขตร้อนชื้น [10]–[12]

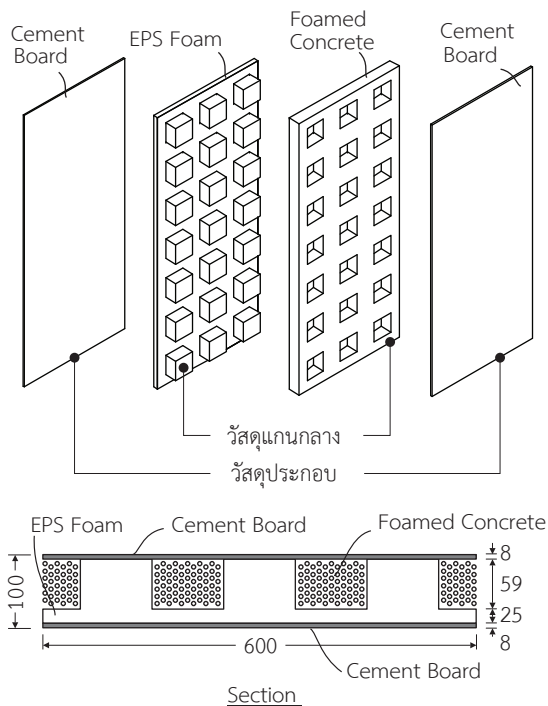
คณะวิจัยจึงมีแนวคิดในการพัฒนาระบบผนังแบบผสมระหว่างระบบ SIPs และ Infill Walls โดยได้พัฒนาขึ้นที่มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก วิทยาเขตอุเทนถวาย [13], [14] ซึ่งเป็นผนังแบบคอมโพสิต แบบผสม

รูปที่ 1 ส่วนประกอบของระบบผนังแบบ SIP (ก) และ รูปแบบการติดตั้งผนัง SIPs ในประเทศที่มีอากาศหนาวเย็น (ข)

รูปที่ 2 ระบบผนัง Infill Wall (ก) วัสดุที่ใช้ในระบบผนัง และ (ข) การเทคอนกรีตผสมโฟมเป็นวัสดุแกนกลาง

รูปที่ 3 รายละเอียดระบบผนังคอมโพสิตแบบผสม (หน่วย มิลลิเมตร)

(Hybrid Wall) ดังแสดงในรูปที่ 3 ประกอบไปด้วย วัสดุประกบภายนอกซึ่งอาจทำมาจากไม้สังเคราะห์ (Oriented Strand Board; OSB) หรือวัสดุประเภทแผ่นไฟเบอร์ซีเมนต์ (Fiber Cement Board) และวัสดุแกนกลางซึ่งเป็นโฟมตัน EPS จัดเรียงเป็นลักษณะวอลเฟิล กริด (Waffle Grid) แทรกอยู่ระหว่างคอนกรีตมวลเบาผสมเม็ดโฟม EPS ขนาด 3-5 มิลลิเมตร ซึ่งในแนวคิดการออกแบบมีการพิจารณา

ประสิทธิภาพของผนัง เช่น การป้องกันไฟ การประหยัดพลังงาน ความแข็งแรง ระยะเวลาการติดตั้ง สามารถติดตั้งร่วมกับงานระบบ โดยไม่สิ้นเปลืองวัสดุ โดยผลจากการศึกษาด้านทุนทางเศรษฐศาสตร์ โดยคณะวิจัย พบว่าระบบผนังประเภทนี้มีราคาวัสดุและแรงงานต่ำกว่าระบบผนังคอมโพสิตแบบ SIPs และ Infill Walls ลดระยะเวลาในการก่อสร้างและช่วยประหยัดพลังงาน [9], [13]

การออกแบบระบบผนังรับแรง เช่นระบบ SIPs จะพิจารณาค่าการโก่งตัวที่ยอมรับได้ (Deflection Limit) และน้ำหนักที่กำหนด (Weight Limit) ตามข้อกำหนดการออกแบบทั่วไป [15]-[18] และพิจารณาค่าการโก่งตัวในภาวะใช้งานอันเป็นผลจากการรับแรงกระทำร่วมนอกจากนั้นผู้ออกแบบต้องพิจารณาการวิบัติเนื่องจากแรงอัดเฉพาะที่ (Local Compression) โดยหลักการคำนวณออกแบบ ผนังคอมโพสิตรับแรง (Load Bearing Wall) ที่มีแรงกระทำร่วมจากแรงดัด (Bending) และแรงอัดตามแนวแกน (Axial Compression) คือการกำหนดความหนาและการเลือกประเภทของวัสดุที่มีคุณสมบัติทางวิศวกรรมให้เหมาะสม [6], [19] โดยแนวทางการพัฒนาออกแบบระบบผนังแบบผสม คณะวิจัยได้พิจารณาเลือกวัสดุที่สามารถหาได้ง่ายในประเทศไทย เหมาะสมกับสภาพภูมิอากาศในประเทศ และมีราคาไม่สูง เป็นวัสดุประกบภายนอกและวัสดุแกนกลาง สำหรับก่อสร้างตัวอย่างผนังคอมโพสิตต้นแบบ ในการศึกษาวิจัยนี้

จากการศึกษาวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องในต่างประเทศและในประเทศ พบว่าไม่มีการนำระบบผนังคอมโพสิตแบบผสมระหว่าง SIPs และ Infill Wall โดยรวมเอาจุดเด่นของทั้งสอง

ระบบมาประยุกต์เป็นผนังคอมโพสิตแบบใหม่เพื่อใช้ในภาคอุตสาหกรรมก่อสร้าง [6], [15]–[19] นอกจากนั้นในปัจจุบันยังไม่มีมาตรฐานในการออกแบบสำหรับระบบผนังคอมโพสิต ทั้งสองประเภทดังกล่าว โดยการออกแบบระบบผนัง SIPs จะอ้างอิงมาตรฐานการออกแบบโครงสร้างไม้ เช่น Eurocode 5 [20], BS EN 5268-2 [21], APA [18] ซึ่งไม่ได้ระบุแนวทางการออกแบบผนังคอมโพสิต ดังนั้นจึงจำเป็นต้องศึกษาและทดสอบประสิทธิภาพโครงสร้างของผนังคอมโพสิตแบบผสมที่พัฒนาขึ้น เพื่อศึกษาพฤติกรรมการรับแรงกระทำร่วมและรูปแบบการวิบัติจากภาวะใช้งานจนถึงภาวะขีดสุดขอเขตการศึกษาวิจัยนี้จึงมุ่งเน้นศึกษาพฤติกรรมของโครงสร้างระบบผนังคอมโพสิตแบบผสมภายใต้แรงดัดและแรงตามแนวแกนเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการออกแบบผนังคอมโพสิตแบบผสมในการก่อสร้างต่อไป

การวิจัยนี้ คณะวิจัยจะทำการศึกษาประสิทธิภาพการรับแรงของระบบผนังคอมโพสิตแบบผสม โดยมีวัตถุประสงค์ดังต่อไปนี้

- 1) เพื่อศึกษาคุณสมบัติทางด้านวิศวกรรมของวัสดุสำหรับระบบผนังคอมโพสิตแบบผสมในห้องปฏิบัติการ
- 2) เพื่อศึกษาประสิทธิภาพของโครงสร้างระบบผนังคอมโพสิตแบบผสมภายใต้แรงดัดและแรงอัดตามแนวแกน
- 3) เพื่อพัฒนาแนวทางการออกแบบผนังคอมโพสิตแบบผสมจากแผนภูมิปฏิสัมพันธ์ระหว่างแรงดัดและแรงอัดตามแนวแกน

2. วิธีการวิจัย

ในการศึกษาวิจัยนี้ประกอบไปด้วย 2 ระยะ โดยในช่วงระยะที่ 1 ดำเนินงานทดสอบคุณสมบัติวัสดุที่ใช้ทำผนังต้นแบบในห้องปฏิบัติการตามมาตรฐาน ASTM C365 [22], ASTM C364 [23], ASTM C393 [24] และ ASTM E72 [25] และระยะที่ 2 ทำการศึกษาประสิทธิภาพการรับแรงกระทำร่วมคือ แรงอัดตามแนวแกนและแรงดัดสำหรับผนังต้นแบบ

2.1 ระยะที่ 1: การทดสอบคุณสมบัติวัสดุ

การศึกษาคูณสมบัติวัสดุที่ใช้ประกอบผนังในห้องปฏิบัติการ

แสดงในตารางที่ 1 ประกอบไปด้วยการทดสอบการรับแรงอัดประลัยของตัวอย่างโฟม EPS ขนาด 50×50×50 มิลลิเมตร มีความหนาแน่นเท่ากับ 20 กิโลกรัมต่อลูกบาศก์เมตร (1.25 ปอนด์ต่อตารางฟุต) พบว่าแรงอัดประลัยเฉลี่ย (Average Compressive Strength) ของตัวอย่างโฟม EPS มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 0.1 MPa ที่ 5% Elongation และการทดสอบหาคุณสมบัติของตัวอย่างคอนกรีตมวลเบาผสมเม็ดโฟม (FC) ใช้อัตราส่วนผสมโดยน้ำหนัก ดังนี้ ปูนซีเมนต์ปอร์ตแลนด์ประเภท 1 (OPC Type 1) จำนวน 50 กิโลกรัม ทรายหยาบจำนวน 25 กิโลกรัม น้ำปริมาณ 25 ลิตร เม็ดโฟมคละขนาด 3–5 มิลลิเมตร (สกัดส่วนคละจากโรงงานผู้ผลิต) จำนวน 1.4 กิโลกรัม และน้ำยาหน่วง (Foam Dispersing Agent) ปริมาณ 15 กรัม ทำการทดสอบหาค่ากำลังอัดประลัย ตัวอย่างคอนกรีตขนาด 150×150×150 มิลลิเมตร จำนวน 6 ตัวอย่าง และรูปทรงกระบอกขนาด 150×300 มิลลิเมตร จำนวน 6 ตัวอย่าง และผลการทดสอบพบว่าค่าหน่วยแรงอัดเฉลี่ย เท่ากับ 9.0 MPa และคุณสมบัติทางวิศวกรรมของวัสดุประกอบภายนอกคือ ไฟเบอร์ซีเมนต์ (CB) ได้จากการทดสอบของโรงงานผู้ผลิตแสดงในตารางที่ 1

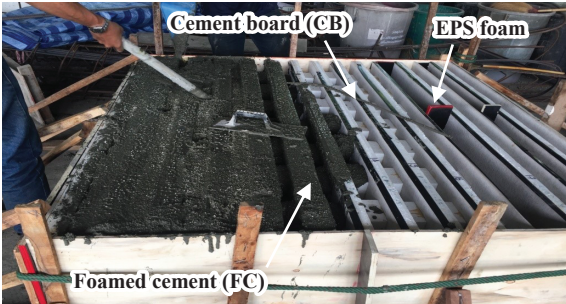
ตารางที่ 1 ผลการทดสอบคุณสมบัติวัสดุผนังต้นแบบ

Materials	σ_c (MPa)	E (MPa)	ρ
CB	20	4500	0.20
EPS	0.10	2.00	0.08
FC	9.06	14240	0.18

Note: CB = Cement Board, EPS = Expanded Polystyrene Foam, FC = Foamed Concrete, σ_c = Averaged Compressive Strength, E = Modulus of Elasticity and ρ = Poisson's Ratio

2.2 ระยะที่ 2: การทดสอบประสิทธิภาพโครงสร้าง

ในระยะที่ 2 ผู้วิจัยเตรียมตัวอย่างแผ่นผนังคอมโพสิตแบบผสม มีความกว้าง 600 มิลลิเมตร ความยาวเท่ากับ 2400 มิลลิเมตร จำนวน 16 ตัวอย่าง แบ่งเป็นสองชนิด Type A เป็นแผ่นผนังต่อเนื่อง ไม่มีโครงเหล็กแกนกลาง และ Type B เป็นการจำลองโครงสร้างช่วงผนังบริเวณรอยต่อโดยมีโครงเหล็กกรีดเย็น (Cold-form Section) ขนาด C75×45

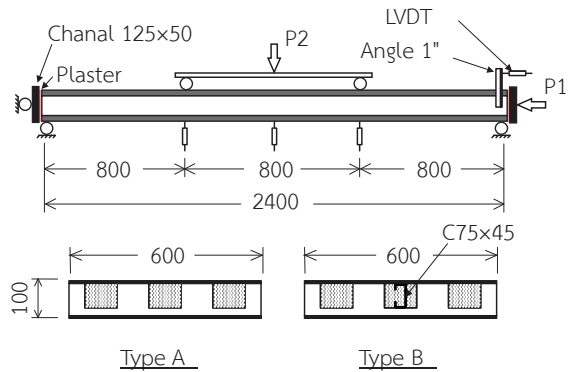

รูปที่ 4 ขั้นตอนการเทคอนกรีตผสมเม็ดโฟมลงในแบบหล่อสำหรับผนังต้นแบบ (ผนังคอมโพสิตแบบผสม)

เป็นแกนกลาง โดยผนังตัวอย่างทั้งสองประเภทมีวัสดุแกนกลาง (Core Material) เป็นโฟม EPS รูปทรงสี่เหลี่ยม ขนาด 100×100 มิลลิเมตรหนา 59 มิลลิเมตร มีระยะห่าง 100 มิลลิเมตร อยู่บนแผ่นโฟมหนา 25 มิลลิเมตร ดังแสดงในรูปที่ 3 และประกบด้านนอกด้วยแผ่นไฟเบอร์ซีเมนต์ทั้งสองด้านด้วยกาวเฉพาะสำหรับติดผิวโฟม EPS จากนั้นทิ้งไว้ให้กาวแห้งใช้เวลาโดยประมาณ 24 ชั่วโมง และเทคอนกรีตผสมเม็ดโฟมตามอัตราส่วน ลงในช่องว่างในแผ่นผนัง พร้อมใช้เครื่องเขย่าคอนกรีตเพื่อไล่ฟองอากาศซึ่งจะทำให้คอนกรีตมีความหนาแน่นที่เหมาะสมและกระจายตัวอย่างสม่ำเสมอเป็นลักษณะวาวเฟิล (รูปที่ 4)

2.2.1 อุปกรณ์ตรวจวัดทางเทคนิค

การวัดการแอ่นตัวของตัวอย่างทดสอบ โดยใช้ Linear Voltage Transducers (LVDTs) มีความละเอียด 0.001 มิลลิเมตร ทำการติดตั้งอุปกรณ์ LVDT จำนวน 3 ชุด ที่บริเวณกึ่งกลางของช่วงแผ่นผนัง เนื่องจากเป็นตำแหน่งที่โครงสร้างผนังมีการแอ่นตัวมากที่สุดภายใต้แรงที่มากกระทำบนพื้นที่ผนังที่ทำการทดสอบ และบริเวณจุดรองรับด้านที่มีน้ำหนักมากกระทำ เพื่อตรวจสอบการเคลื่อนตัวในแนวราบ ดังแสดงในรูปที่ 5 โดยการบันทึกค่าการแอ่นตัวจะเริ่มบันทึกไปที่เครื่องประมวลผลภายหลังจากการเพิ่มน้ำหนักแต่ละ Load Step เท่ากับ 0.5 kN ตามที่กำหนดไว้ (Load Control) และใช้ชุดอุปกรณ์เลเซอร์สำหรับตรวจวัดระยะแนวราบและแนวตั้ง เพื่อตรวจวัดการเสียรูปของผนังด้านหน้า เพื่อตรวจสอบค่าการแอ่นตัวกับที่ได้จากการตรวจวัดโดย LVDTs

รูปที่ 5 การติดตั้งอุปกรณ์ตรวจวัดทางเทคนิคและการให้น้ำหนักทดสอบ (หน่วย มิลลิเมตร)

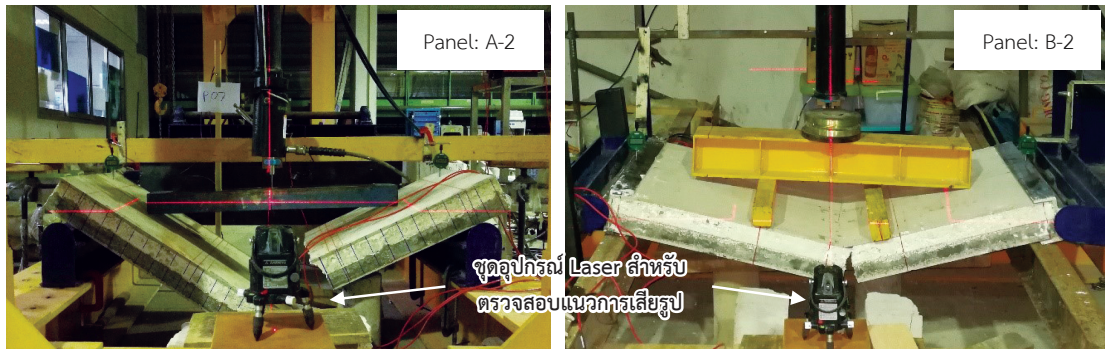
2.2.2 ขั้นตอนการให้น้ำหนักและการประมวลผล

รายละเอียดการทดสอบผนังตัวอย่างภายใต้โมเมนต์ดัดและแรงตามแนวแกนแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 การให้น้ำหนักบรรทุกทุกผนังทดสอบ

Panel ID	Axial Load (P_1)	Moment (P_2)	Remark
A-1,B-1	P_{max}	-	Uniaxial
A-2,B-2	$0.10 P_{max}$	Up to Failure	Combined
A-3,B-3	$0.15 P_{max}$	Up to Failure	Combined
A-4,B-4	$0.25 P_{max}$	Up to Failure	Combined
A-5,B-5	$0.50 P_{max}$	Up to Failure	Combined
A-6,B-6	$0.75 P_{max}$	Up to Failure	Combined
A-7,B-7	$0.90 P_{max}$	Up to Failure	Combined
A-8,B-8	-	Up to Failure	Moment

ในขั้นตอนการให้น้ำหนักกระทำร่วม ผู้วิจัยกำหนดค่าแรงอัดตามแนวแกนคงที่ในแต่ละตัวอย่างทดสอบ เช่น ทำการทดสอบผนังภายใต้แรงอัดตามแนวแกนเพียงอย่างเดียวจะได้ค่า P_{max} และทำการกำหนดเป็นอัตราส่วนของ P_{max} เมื่อทำการทดสอบในรูปแบบแรงกระทำร่วม คือกำหนด P_1 เท่ากับ 10%, 15%, 25%, 50%, 75% และ 90% ของ P_{max} ดังตารางที่ 2 เมื่อกำหนดค่าแรงอัดตามแนวแกน P_1 คงที่ตามอัตราส่วนของ P_{max} ที่กำหนดไว้ จากนั้นจึงใส่น้ำหนัก P_2 ซึ่ง

รูปที่ 6 การวัดของตัวอย่างผนังที่ทดสอบภายใต้แรงดัดและแรงอัดตามแนวแกนของผนังตัวอย่างแบบ A-2 และ B-2

ตารางที่ 3 ผลการทดสอบและค่าน้ำหนักที่ภาวะใช้งานสำหรับผนังตัวอย่างชนิด A

Panel ID	P1 (kN)	P2 (kN)	Axial (kN/m)	Moment (kN-m/m)	Mid-span Deflection (mm)	Serviceability Load (kN)	Serviceability Load/ Load at Failure (%)	Failure Mode
A-1	70.0	0.0	116.7	0.0	12.2	-	n/a	Buckling
A-2	7.0	5.9	11.7	3.9	34.4	1.28	21.7	Bending
A-3	10.5	5.4	17.5	3.6	31.8	1.28	23.7	Bending
A-4	17.5	5.3	29.2	3.5	32.3	1.20	22.6	Bending
A-5	35.0	4.5	58.3	3.0	27.7	1.24	27.6	Bending
A-6	52.5	3.5	87.5	2.3	21.3	1.22	34.9	Bending
A-7	63.0	1.7	105.0	1.1	13.4	1.12	65.9	Bending
A-8	0.0	6.0	0.0	4.0	37.0	1.21	20.2	Bending
Average					26.3	1.22	31.2	

เป็นแรงดัด จนกระทั่งตัวอย่างวิบัติ โดยผลการบันทึกค่าแรง $P1$ และ $P2$ พร้อมทั้งการแอ่นตัวจะประมวลผลแบบ Real Time ผ่านชุดอุปกรณ์ Data Logger BDI รุ่น STS4 (max. sampling rate = 1 kHz) ซึ่งสามารถแสดงผลการตรวจวัดผ่านคอมพิวเตอร์ได้ขณะทำการทดสอบ โดยกำหนดความถี่ของช่วงการบันทึกข้อมูล (Sampling Rate) เท่ากับ 5 Hz (บันทึก 5 ค่าต่อวินาที)

3. ผลการทดสอบ

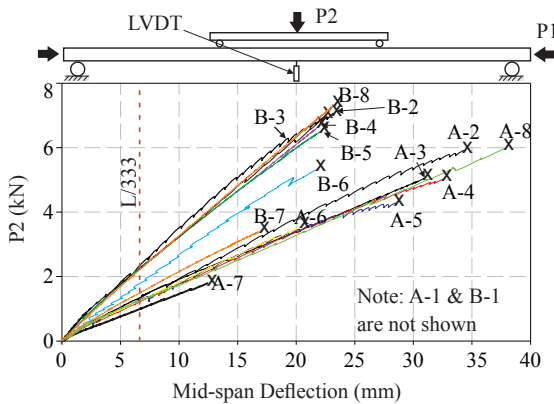
จากการทดสอบในระยะที่ 2 พบว่าตัวอย่างผนังทดสอบที่รับแรงกระทำร่วม (A-2 ถึง A-8 และ B-2 ถึง B-8) มีการหักช่วงกลางแผ่น (วิบัติแบบ Bending) ดังแสดงตัวอย่างการวิบัติของตัวอย่าง A-2 และ B-2 ในรูปที่ 6 และตัวอย่างผนังทดสอบรับแรงอัดตามแนวแกนเพียงอย่างเดียว (A-1 และ

B-1) วิบัติแบบโก่งเดาะ (Buckling) และค่าน้ำหนักสูงสุดที่ผนังวิบัติแสดงในตารางที่ 3 และ 4 ประกอบไปด้วยแรง $P1$ คือ แรงอัดตามแนวแกน $P2$ คือ แรงกระทำตั้งฉากกับระนาบแผ่นผนังทำให้เกิดโมเมนต์ดัด (Bending Moment) ในตัวผนังซึ่งจะเท่ากับ $0.8P2/2$ และค่าการแอ่นตัว (Mid-span Deflection) ที่กลางคาน ในส่วนของการคำนวณแรงตามแนวแกน (Axial) และโมเมนต์ดัด (Moment) จะพิจารณาต่อเมตร (ความกว้างหน้าตัดของผนังตัวอย่าง) และค่าน้ำหนักที่ภาวะใช้งาน (Serviceability Load) โดยพิจารณาที่การแอ่นตัวของผนังเท่ากับค่าที่กำหนดโดยมาตรฐาน Eurocode 5 [20] และ BS 5268-2 [21] ซึ่งกำหนดค่าน้ำหนักที่ภาวะใช้งาน (Short-term Serviceability Load) = $P@ L/333$

รูปที่ 7 แสดงการเปรียบเทียบการแอ่นตัวของผนังตัวอย่างที่ทำการทดสอบ ทั้ง 16 แผ่น (ผนัง A-1 และ B-1

ตารางที่ 4 ผลการทดสอบและค่าน้ำหนักที่ภาวะใช้งานสำหรับผนังตัวอย่างชนิด B

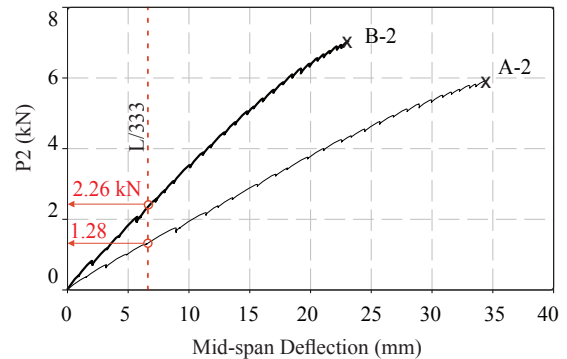
Panel ID	P1 (kN)	P2 (kN)	Axial (kN/m)	Moment (kN-m/m)	Mid-span Deflection (mm)	Serviceability Load (kN)	Serviceability Load/ Load at Failure (%)	Failure Mode
B-1	78.0	0.0	130.0	0.0	10.2	-	n/a	Buckling
B-2	8.7	7.1	14.5	4.7	25.7	2.26	31.8	Bending
B-3	13.1	6.8	21.8	4.5	24.6	2.2	32.4	Bending
B-4	21.8	6.3	36.3	4.2	22.9	2.21	35.1	Bending
B-5	43.5	5.4	72.5	3.6	19.7	2.21	40.9	Bending
B-6	54.0	4.7	90.0	3.1	24.6	1.80	38.3	Bending
B-7	69.0	3.0	115.0	2.0	17.6	1.45	48.3	Bending
B-8	0.0	7.2	0.0	4.8	24.2	2.20	30.6	Bending
Average					21.2	2.04	36.7	

รูปที่ 7 ค่าแอนตัวของผนังทดสอบภายใต้แรงดัดและแรงอัดตามแนวแกน

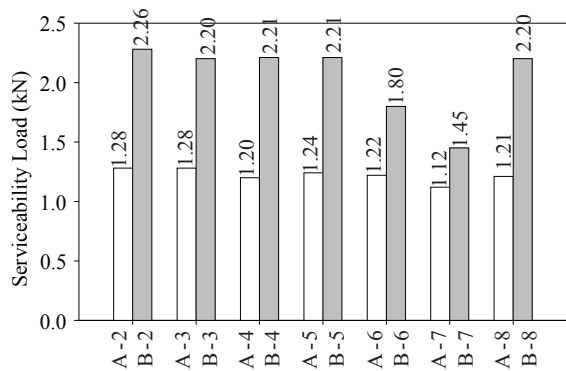
เป็นการทดสอบรับแรงอัดตามแนวแกนเพียงอย่างเดียว พบว่าค่าการแอนตัวของผนัง ชนิด Type A มีค่าสูงกว่าชนิด Type B เมื่อพิจารณาที่ค่าน้ำหนัก P2 เท่ากัน เนื่องจากผนังชนิด Type B มีเหล็กกริเยนอยู่บริเวณแกนกลาง จึงมีค่า Stiffness สูงกว่าแบบชนิด Type A ด้วยเหตุผลดังกล่าวทำให้ค่าน้ำหนักที่วิบัติของผนังแบบ Type B มีค่าสูงกว่า Type A (ตารางที่ 3 และ 4)

ผลการเปรียบเทียบค่าน้ำหนักบรรทุกที่ภาวะใช้งานพิจารณาจากการแอนตัวที่มาตรฐาน Eurocode 5 [20] และ BS 5268-2 [21] โดยพิจารณาค่าแรง P2 ที่ผนังทดสอบมีการแอนเท่ากับ L/333 (7.20 มิลลิเมตร) แสดงในรูปที่ 8 สำหรับตัวอย่างทดสอบ A-2 และ B-2 จะพบว่าค่าน้ำหนักที่ภาวะ

รูปที่ 8 ค่าน้ำหนักบรรทุกที่ภาวะใช้งานพิจารณาจาก 8 ค่าการแอนตัวเท่ากับ L/333

ใช้งาน (Serviceability Load) เท่ากับ 1.28 kN และ 2.26 kN สำหรับ Type A และ Type B ตามลำดับ (B-2 คิดเป็น 1.7 เท่าของ A-2) และเมื่อพิจารณาค่าเฉลี่ยของน้ำหนักที่ภาวะใช้งาน (Serviceability Load) ของผนังทดสอบ Type A และ Type B มีค่าเท่ากับ 1.22 kN และ 2.04 kN ตามลำดับ (Type B คิดเป็น 1.2 เท่าของ Type A) จึงสรุปได้ว่าค่าน้ำหนักบรรทุกทุกในภาวะใช้งานของตัวอย่างผนังทดสอบชนิด Type B มีค่าสูงกว่า Type A ทุกกรณี ดังแสดงในรูปที่ 9 ซึ่งในสภาพการติดตั้งผนัง รูปแบบโครงสร้างผนังจะเป็นแบบ Type B เนื่องจากผนังจะต้องมีการต่อทุกระยะ 600 มิลลิเมตร ก่อนทำการเทคอนกรีตลงในช่องว่าง ซึ่งคอนกรีตสามารถไหลผ่านเหล็กกริเยนอยู่บริเวณแกนกลางได้ ทำให้วัสดุแกนกลางที่เป็น

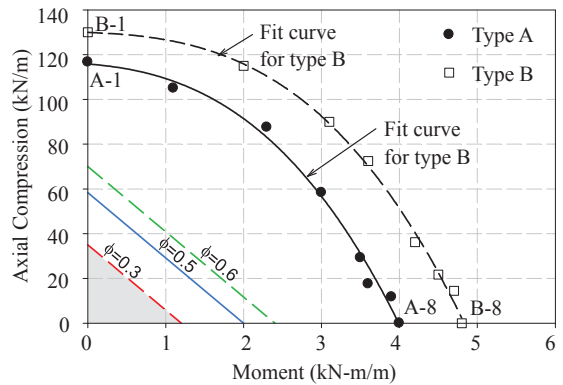
รูปที่ 9 คำนำน้หนักที่ภาวะใช้งาน (Short-term Serviceability Load) ของของผนังทดสอบ

คอนกรีตผสมเม็ดโพลีเมอร์มีการจัดเรียงกันแบบวาวเฟิล อย่างไรก็ตามในส่วนของการออกแบบจะพิจารณาใช้ค่าน้ำหนักที่ภาวะใช้งานของผนังชนิด Type A เพื่อให้ผลการวิเคราะห์เป็นไปในเชิงอนุรักษ์ (Conservative Design)

4. การพัฒนาแผนภูมิออกแบบ

จากผลการทดสอบผนังตัวอย่างภายใต้แรงกระทำร่วมคือแรงอัดตามแนวแกนและแรงดัด ได้นำมาสร้างแผนภูมิปฏิสัมพันธ์ระหว่างแรงอัดตามแนวแกน และโมเมนต์ดัด (พิจารณาต่อเมตร) โดยทำการวิเคราะห์สมการ Fit Curve จากวิธี Method of Least Square เพื่อแสดงความสัมพันธ์ระหว่างแรงดัดและแรงอัดตามแนวแกน ดังแสดงในรูปที่ 10

การสร้างแผนภูมิในการออกแบบ กระทำโดยกำหนดตัวคูณลดกำลัง (ϕ) ซึ่งมาจากผลการวิเคราะห์เทียบอัตราส่วนระหว่างค่าน้ำหนักในภาวะใช้งาน (Serviceability Load) ต่อค่าน้ำหนักสูงสุด (Ultimate Load) แสดงในตารางที่ 3 และ 4 พบว่าค่าเฉลี่ย Serviceability Load/Load at Failure (%) ของตัวอย่างผนังทดสอบ ชนิด Type A และ Type B มีค่าเท่ากับร้อยละ 31.2 และ 36.7 ตามลำดับ ดังนั้นเมื่อพิจารณาอัตราส่วน Serviceability Load/Load at Failure (%) ของตัวอย่างผนังทดสอบทั้งสองชนิด จึงกำหนดตัวคูณลดกำลัง (ϕ) เท่ากับ 0.3 สำหรับการออกแบบโครงสร้างผนังคอมโพสิต ดังนั้นการออกแบบผนังคอมโพสิตแบบผสมที่พัฒนาขึ้นใน

รูปที่ 10 แผนภูมิปฏิสัมพันธ์ระหว่างแรงอัดตามแนวแกนและโมเมนต์ดัดของผนังคอมโพสิตแบบผสม

การวิจัยนี้ จะใช้การวิเคราะห์โครงสร้างเพื่อหาแรงกระทำร่วมเกิดขึ้นที่ผนังที่บริเวณต่างๆ และนำไปเทียบกับแผนภูมิปฏิสัมพันธ์ที่กำหนดค่า $\phi=0.3$ บริเวณพื้นที่สีเทา ในรูปที่ 10

5. สรุป

ในการศึกษาวิจัยนี้ คณะวิจัยได้ทำการทดสอบคุณสมบัติวัสดุใช้ประกอบผนังและทำการทดสอบการรับกำลังแรงอัดประลัยตามแนวแกนของตัวอย่างผนังภายใต้แรงกระทำร่วม คือแรงอัดตามแนวแกนและแรงดัด ของตัวอย่างผนังคอมโพสิตแบบผสม แบ่งออกเป็น สองชนิด คือ Type A และ Type B เป็นการจำลองโครงสร้างช่วงผนังบริเวณรอยต่อโดยมีโครงเหล็กยึดเย็น (Cold-form Section) ขนาด C75x45 เป็นแกนกลาง ผลการทดสอบพบว่าค่าการแอ่นตัวของผนัง ชนิด Type A มีค่าสูงกว่าชนิด Type B เมื่อพิจารณาที่ค่าน้ำหนัก P2 เท่ากัน เนื่องจากผนังชนิด Type B มีเหล็กยึดเย็นอยู่บริเวณแกนกลาง จึงมีค่า Stiffness สูงกว่าแบบชนิด Type A ด้วยเหตุผลดังกล่าวทำให้ค่าน้ำหนักที่วิบัติของผนังแบบ Type B มีค่าสูงกว่า Type A

ผลการวิเคราะห์อัตราส่วนระหว่างค่าน้ำหนักในภาวะใช้งาน (Serviceability Load) ต่อค่าน้ำหนักสูงสุด (Ultimate Load) มีค่าเท่ากับร้อยละ 31.2 และ 36.7 สำหรับ Type A และ Type B ตามลำดับ จึงกำหนดตัวคูณลดกำลัง (ϕ) เท่ากับ 0.3 ในแผนภูมิปฏิสัมพันธ์ สำหรับการออกแบบโครงสร้าง

ผนังคอมโพสิตเพื่อให้ผลการวิเคราะห์และออกแบบเป็นไปในเชิงอนุรักษ์

อย่างไรก็ตาม ระบบผนังคอมโพสิตที่พัฒนาขึ้นนี้เป็นผนังต้นแบบ และยังไม่มีความมาตรฐานการออกแบบในประเทศไทย ดังนั้นการศึกษาวิจัยประสิทธิภาพของระบบผนังประเภทนี้ในการรับแรงต่อเนื่อง หรือแรงกระทำแบบวัฏจักร เช่น แรงลม ซึ่งอาจมีผลทำให้โครงสร้างผนังเกิดการคืบ (Creep Effect) ควรมีการศึกษาในอนาคต

6. กิตติกรรมประกาศ

งานวิจัยนี้ได้รับการสนับสนุนทุนอุดหนุนการวิจัยจากสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (วช.) ผ่านมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลตะวันออก งบประมาณแผ่นดิน ปี พ.ศ. 2558 เลขที่สัญญา 152129

เอกสารอ้างอิง

- [1] K. Suksongyat, I. Chaisayun, A. Chankrapoe, P. Chanthawong, V. Vimanjan, and P. Namprakai, “Economical comparative analysis between house built using red clay bricks wall and aerated concrete wall for heat transfers and thermal properties,” *The Journal of KMUTNB*, vol. 17 no. 2, pp. 34–42, 2007 (in Thai).
- [2] T. Imjai, J. Phumkesorn, and N. Chuthong, “Composite walls for industrial constructions in Thailand,” presented at the 11th Annual Concrete Conference, Nakhon Ratchasima, Thailand, Feb. 17–19, 2016 (in Thai).
- [3] T. Imjai, T. Ratanawan, and N. Kulaprapa, “Study of heat and moisture through a wall constructed using conventional and composite materials.” presented at the 22nd National Convention on Civil Engineering, Nakhon Ratchasima, Thailand, Jul. 18–20, 2017 (in Thai).
- [4] H. G. Allen, *Analysis and Design of Structural Sandwich Panels*, Pergamon Press, Oxford, 1969, pp. 283.
- [5] J. M. Dransfield, “Foamed concrete: Introduction to the product and its properties,” in One day awareness seminar on *Foamed concrete: properties, applications and potential*, University of Dundee, Scotland, 2000, pp. 1–11.
- [6] A. Kermani, “Performance of structural insulated panels,” *Journal of Buildings and Structures*, vol. 159, pp. 13–19, 2006.
- [7] M. Milner, “Health and safety evaluation of the SIP form of construction,” Timber Research and Development Association, London, 2002.
- [8] F. Tarlochan, S. Ramesh, and S. Harpreet, “Advanced composite sandwich structure design for energy absorption applications: Blast protection and crashworthiness,” *Composite Part B Engineering*, vol. 43, no. 5, pp. 2198–2208, 2012.
- [9] T. Imjai and J. Phumkesorn, “Hybrid composite UWalls for building constructions in Thailand,” presented at the 21st National Convention on Civil Engineering, Songkhla, Thailand, Jun. 28–30, 2016 (in Thai).
- [10] U. Sujisakulwong, “Thermal performance of masonry constructions for hot humid climate,” M.S. thesis, Architecture (Building Technology) Graduate School. Chulalongkorn University, Bangkok, Thailand, 2000. (in Thai).
- [11] B. Isarangkun Na Ayutthaya, P. Chanthawong, and Y. Ungkoon, “Study of hygrothermal performance of autoclaved aerated concrete mixed with sugar sediment and autoclaved aerated concrete walls under climate of bangkok,” *Ladkrabang Engineering Journal*, vol. 27, no. 4,

- pp. 19–24, 2010 (in Thai).
- [12] P. Chanthawong, V. Vimanjan, J. Khedari, and J. Hirunlabh, “Study of aerated concrete wall solar chimneys under the climate of Thailand,” *Journal of Applied Science*, vol. 8, no. 2, pp. 43–52, 2009 (in Thai).
- [13] T. Imjai and J. Phumkesorn, “Hybrid composite wall panels: development of uwalls and future challenge,” presented at the 7th Rajamangala University of Technology International Conference, Bangkok, Thailand, Aug. 24–26, 2016.
- [14] T. Imjai, “Hybrid composite uwall: From research to construction industry,” presented at the 10th Rajamangala University of Technology Tawan-ok Research Conference, Bangkok, Thailand, May. 29–31, 2017.
- [15] E. L. Keith, “APA Report T2006P-33, Standardization testing of structural insulated panels (SIPs) for the structural insulated panel association,” Gig Harbor, Washington, APA The Engineered Wood Association, Tacoma, Washington, 2006.
- [16] International Code Council (ICC), “Acceptance criteria for sandwich panels,” AC 04, IIC Evaluation Service, Inc., Whittier, California, 2007.
- [17] *Structural use of timber - code of practice for permissible stress design*, British Standard: BS 5268-2, 2002.
- [18] American Plywood Association (APA), “Design and Fabrication of Plywood Sandwich Panels,” Supplement No.4, Tacoma, WA, 1983.
- [19] P. Rungthonkit and J. Yang, “Behaviour of structural insulated panels (SIPs) under both short-term and long-term loadings,” in *proceedings of the 11th International Conference on Non-conventional Materials and Technologies*, Bath, UK. 2009.
- [20] *Design of timber structures—Part 1.1: General—Common rules and rules for buildings*, European Standard EC5, prEN 1995-1-1: 2003E. Eurocode 5, 2003.
- [21] *Structural use of timber - Code of practice for permissible stress design, materials and workmanship*, British Standards Institution. BS EN 5268-2, 2002.
- [22] *Standard Test Method for Flatwise Compressive Properties of Sandwich Cores*, ASTM C365-03, 2003.
- [23] *Standard Test Method for Edgewise Compressive Strength of Sandwich Constructions*, ASTM C364-99, 1999.
- [24] *Standard Test Method for Flexural Properties of Sandwich Construction*, ASTM C393-00, 2000.
- [25] *Standard Test Methods of Conducting Strength Tests of Panels for Building Construction*, ASTM E72-05, 2005.